

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Zamysłów
1. Nazwa OGRODZENIE KOŚCIOŁA PAR. PW. ŚW. MARII MAGDALENY Z BRAMKĄ I FURTAMI		2. Czas powstania 1886 r.	4. Adres Zamysłów 67-407 Szlichtyngowa
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			
			5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa
Widok na elewację południową.			6. Formy ochrony

Historia.

Od 1307 roku Zamysłów został na około 500 lat własnością Klarysek z Głogowa. Zależność od klasztoru wygasła 9.XI.1810 r. kiedy to klasztor uległ kasacji. Klaryski dbały o rozwój kultury i katolickość swoich wiosek. W Zamysławie istniał założony w 1750 r. przy ich współudziale szpital, funkcjonujący jeszcze do 1912 roku. W czasie wojny trzydziestoletniej w 1642r.gdy wojska szwedzkie otoczyły Głogów i zaczęły plądrować tamtejszy klasztor i kościół klarysek, mniszki potajemnie opuściły klasztor udając się do swoich majątków najpierw w Żerkowie a następnie w Zamysławie, gdzie pozostały przez sześć lat. Obecny kościół pw. Marii Magdaleny stanął w/g tradycji na miejscu drewnianego kościoła pw. św. Bartłomieja, który istniał już zapewne w XIV wieku. Na jego budowę konwent klarysek z Głogowa wyasygnował 10 tysięcy talarów, również ówczesny proboszcz Konradowa opiekujący się Zamysławem Filip Walenty Hoffman wydał ze swoich zasobów 1000 talarów oraz ufundował główny ołtarz pw. Matki Bożej. We wnękach muru otaczającego cmentarz znajdowały się stacje Drogi Krzyżowej. Kościół uzyskał status kościoła parafialnego dopiero w 1923 r. W styczniu 1945 r. na wieży kościoła Niemcy zainstalowali karabiny maszynowe, skierowane na Rosjan, którzy ogniem artyleryjskim obrócili kościół w ruinę. Sklepienie kościoła częściowo zabezpieczone w 1958 r., lecz zamierzona wówczas odbudowa nie została podjęta. Kościół odbudowano dopiero w latach 80/90 -tych (ukończono w 1992). W 1974 r. Zamysłów włączono do parafii w Szlichtyngowej, kościół stał się filialnym. Kościół wzniesiony w 1752 r. W stylu późnobarokowym Autorstwo projektu przypisywane jest, Pompeo Ferrarimu lub Marcinowi Frantzowi. Przy budowie pracował murarz o nazwisku Horenburg.

Opis.

Kościół otoczony ceglany otynkowanym murem, pokrytym ceglany daszkiem. Część muru od strony zachodniej nieotynkowana. W murze od strony wewnętrznej prostokątne zamknięte odcinkami wnęki. Wejście na teren cmentarza przykościelnego prowadzi: od strony zachodniej bramą i furtką, od stron wschodniej bramą i furtką (z prawej strony symetryczna do furtki blenda). Bramy złożone z dwóch / murowanych, otynkowanych słupów, kwadratowych, zwieńczonych namiotowymi daszkami z metalowymi krzyżami. Furtka i blenda w murze w kształcie prostokąta zamkniętego odcinkiem łuku. Nad nim powyżej poziomu muru ćwierćkolistie zamknięte prosto zwieńczenie z prostokątną blendą. W kracie bramy data MDCCCLXXXVI.

Wartości.

Ogrodzenie kościoła prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Ogrodzenie po remoncie z niewielkimi śladami zawilgocenia.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Wszelkie prace w obrębie ogrodzenia należy prowadzić w uzgodnieniu ze służbami konserwatorskimi. Wobec powyższego formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja ogrodzenia, artykulacja furt wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów.

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.